

Dosar nr. 906/3/2014

(Număr în format vechi 938/2015)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ NR.592

Ședința publică din data de 23.04.2015

Curtea compusă din:

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror (...)

Pe rol, pronunțarea asupra apelului declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 297/F/20.02.2015, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr.906/3/2014.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 aprilie 2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, instanța stabilind data pronunțării pe fondul cauzei la 23 aprilie 2015, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, reține următoarele:

Prin sp. nr. 297/20.02.2015 a Tribunalului București – Secția I penală pronunțată în dosarul penal nr. 906/3/2015 s-a dispus, în baza art.289 alin. 1 C.p. rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.p.p., condamnarea inculpatului C.P. (...) la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În baza art. 67 alin. 2) Cp. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. de 66 alin. 1 lit. a, b și g C.p. pe o durată de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. 1) C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. de 66 alin. 1 lit.a, b și g C.p. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 91 Cp. s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei închisorii de 3 ani, pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei.

În baza art. 93 alin. 1) Cp., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București la datele fixate de această instituție;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței din mun. București, (...) (proprietatea numitei B.F.), și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea în privința locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2) lit. d) Cp. s-a impus condamnatului ca, pe perioada termenului de supraveghere, să nu părăsească teritoriul României fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3) Cp., pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul a fost obligat să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 120 de zile, în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului sector 4 sau Administrația Domeniului Public sector 4 București.

În baza art. 91 alin. 4) Cp. s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cp. În baza art. 68 alin. 1) lit. b) Cp., executarea pedepsei complementare va începe la data rămânerii definitive a prezentei.

În baza art. 241 alin. 1) lit. b) C.p.p. a constatat încetată de drept măsura arestării preventive luată față de inculpat în prezenta cauză.

În baza art. 399 alin. 3 lit.b C.p.p. a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului C.P. de sub puterea MAP nr. 529/18.12.2014.

În baza art. 404 alin. 4) lit. a) C.p.p. a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestului preventiv de la 17.12.2014 la zi.

În baza art. 274 alin. 1) C.p.p., a fost obligat inculpatul la plata a 2500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare datorate statului.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-D.N.A. nr. 697/P/2014 a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv, inculpatul C.P. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În fapt, prin actul de sesizare s-a reținut că inculpatul C.P. își desfășura activitatea la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov, în calitate de consilier clasa I, grad profesional superior, în cadrul Compartimentului compensări, restituiri - Biroul evidență plători persoane juridice – Structura de colectare – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, conform Deciziei nr. 158 din 30.01.2014 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin care a fost numit în această funcție.

În conformitate cu fișa postului nr. 114/22.01.2014, inculpatul C.P. avea atribuțiuni pe linia de verificare a activității de executare silită asupra veniturilor și bunurilor urmăribile ale debitorilor care sunt înregistrați ca plători de impozite, taxe sau bunuri urmăribile în raza teritorială a județului și de asemenea îndeplinește orice alte sarcini prevăzute de lege sau dispuse de conducere în legătură cu domeniul de activitate. Verificarea sediilor societăților comerciale în vederea înregistrării în scop de TVA, se subscie sarcinilor de serviciu dispuse de conducerea unității, în vederea bunei desfășurări a activității Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov.

În data de 17.11.2014, D.O.G. a depus la registratura Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov declarația de înregistrare fiscală, nr. 61209/17.11.2014, în vederea înregistrării societății B.O. SRL ca plătitoare de TVA, formalitate necesară efectuării operațiunilor de import-export Cererea denunțătoare a fost repartizată conform evidenței Administrației Județene a Finanțelor Publice

Ilfov numitului I.C.G., consilier superior în cadrul instituției antemenționate, în vederea realizării controlului factual al sediului social declarat de către reprezentanții SC B.O. SRL. Pentru aducerea la îndeplinire a acestei sarcini, numitul I.C.G. a întocmit un ordin de deplasare pentru sine și pentru inculpatul C.P., în scopul efectuării "Control tematic" la SC B.O. SRL, în data de 10.12.2014.

Astfel, în 10.12.2014, numitul I.C.G. și inculpatul C.P. s-au deplasat la sediul SC B.O. SRL, din Dobroești, str. (...), pentru efectuarea cercetării la fața locului, în vederea verificării faptice privind existența spațiului destinat sediului social. Acolo au făcut o fotografie a spațiului societății, pe telefonul mobil, apoi au discutat între ei despre documentele firmei, conform declarației denunțătoarei. Așa fiind, D.O.G. a cerut explicații în legătură cu soluționarea cererii de înregistrare fiscală, context în care I.C.G. a consemnat pe un bilețel "2000" și i l-a arătat acesteia, afirmând că în aceste condiții, a remiterii banilor, solicitarea pe care a formulat-o se va rezolva în 1-3 zile. D.O.G. i-a întrebat pe cei doi dacă este vorba despre 2000 lei, iar aceștia au confirmat. Pentru că denunțătoarea a susținut că nu are la dispoziție această sumă, I.C.G. și C.P. au părăsit imobilul unde își are sediul social firma, la ieșire, argumentându-și pretinderea prin aceea că, "la rândul lor pentru urgentarea situației trebuie să dea și ei mai departe".

În data de 15.12.2014, în jurul orei 09,00, denunțătoarea s-a deplasat la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov, la camera 308, unde a discutat cu inculpatul C.P. despre firma sa, întrucât I.C.G. lipsea de la birou. În acest context i-a precizat inculpatului că are banii ceruți în data de 10.12.2014. De urmărire, C.P. a chestionat-o pe D.O.G. dacă are suma asupra sa. Întrucât aceasta a negat, cei doi au stabilit să se revadă miercuri, 17.12.2014 pentru a intra în posesia certificatului fiscal:

În data de 16.12.2014, denunțătoarea l-a contactat telefonic pe numitul I.C.G., informându-l că s-a deplasat la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov, unde a luat legătura cu C.P., care a stabilit să revină în cursul zilei următoare pentru a ridica certificatul. Acesta i-a confirmat că poate să se prezinte în data de 17.12.2014 pentru a intra în posesia documentului, pentru care "nu aveți nicio datorie".

Conform celor stabilite, în data de 17.12.2014, D.O.G. s-a deplasat la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov, unde pe holul de la etajul 3 al imobilului i-a remis inculpatului C.P. suma de 2000 lei după ce acesta i-a comunicat denunțătoarei că poate să ridice certificatul de înregistrare în scopuri de TVA de la camera 4.

În faza de judecată inculpatul, prezent personal în fața instanței, a solicitat judecarea cauzei conform procedurii în cazul recunoașterii vinovăției, recunoscând situația de fapt astfel cum a fost expusă în cuprinsul actului de sesizare precum și vinovăția sa.

Tribunalul a admis cererea formulată și a reținut aceeași situație de fapt ca cea prezentată mai sus. În acest sens, a avut în vedere declarația inculpatului coroborată cu probele administrate în cursul urmăririi penale, respectiv: denunțul formulat de D.O.G. (filele 19-20); declarațiile martorului denunțator D.O.G. din datele de 12.12.2014 (filele 77-80), 13.12.2014 (filele 82-84), 15.12.2014 (filele 86-89), 17.12.2014 (filele 91-95); declarație martor G.M. din data de 17.12.2014 (filele 97-103); declarație suspect I.C.G. (filele 71-76); declarație suspect C.P. (filele 36-41); proces-verbal de redare din data de 16.12.2014 (filele 106-107); proces-verbal de redare din data de 17.12.2014 (filele 108-111); proces-verbal de redare din data de 12.01.2015 (filele 116-118); proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 17.12.2014 (filele 120-123); fișa postului inculpatului (filele 188-191); decizia nr. 158/30.01.2014 (fila 187); Ordinul nr. 2795-10.11.2011 (filele 199-218); referat privind analiza de risc pentru înregistrarea în scopuri de TVA a societăților comerciale care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 153 al. 1 lit. a sau c din Codul fiscal (filele 221-224); proces-verbal de cercetare la fața locului din 10.12.2014 (filele 228-229); declarație de înregistrare fiscală/declarație de mențiuni pentru persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică din data de 17.11.2014 (filele 230-233); anexă la cererea de înregistrare în scopuri de TVA/declarația de mențiuni pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea conform art. 153 al. 1 lit. a și c din Codul fiscal (filele 234-236); Registrul unic de control seria A, nr. 2127973 al SC B.O. SRL (filele 304-305); fotocopie registru de repartizare a lucrărilor aparținând Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov (fila 196);

Raportat la situația de fapt descrisă s-a constatat că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța a reținut că, având în vedere atitudinea de recunoaștere și regret de care a dat dovadă inculpatul, lipsa antecedentelor penale a acestuia, gradul de pericol social concret relativ scăzut al infracțiunii săvârșite, scopul educativ și preventiv al sancțiunii ce urmează a fi aplicată inculpatului poate fi atins printr-o pedeapsă cu închisoarea al cărei quantum va fi orientat spre minimum special prevăzut de lege și fără a fi necesară executarea acesteia în regim de detenție, perioada în care inculpatul a fost arestat preventiv constituind un serios avertisment pentru acesta pentru ca pe viitor să se abțină de la săvârșirea de noi infracțiuni.

În consecință, instanța în baza art.289 alin. 1 C.p. rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.p.p., l-a condamnat pe inculpatul C.P. la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În baza art. 67 alin. 2) Cp. a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. de 66 alin. 1 lit. a, b și g C.p. pe o durată de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale. În baza art. 65 alin. 1) C.p. a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. de 66 alin. 1 lit. a, b și g C.p. pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 91 Cp., a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei închisorii de 3 ani, pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei.

În baza art. 93 alin. 1) Cp., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va trebui să respecte următoarele obligații:

a) să se prezinte la Serviciul de Probatiune de pe lângă Tribunalul București la datele fixate de această instituție;

b) să primească vizitele consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței din mun. București, (...) (proprietatea numitei B.F.), și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea în privința locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2) lit. d) Cp., a impus condamnatului ca, pe perioada termenului de supraveghere, să nu părăsească teritoriul României fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3) Cp., pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul a fost obligat să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 120 de zile, în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului sector 4 sau Administrația Domeniului Public sector 4 București.

În baza art. 91 alin. 4) Cp. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cp.

În baza art. 68 alin. 1) lit. b) Cp., executarea pedepsei complementare va începe la data rămânerii definitive a prezentei.

În baza art. 241 alin. 1) lit. b) C.p.p. a constatat încetată de drept măsura arestării preventive luată față de inculpat în prezenta cauză.

În baza art. 399 alin. 3 lit.b C.p.p. a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului C.P. de sub puterea MAP nr. 529/18.12.2014.

În baza art. 404 alin. 4) lit. a) C.p.p. a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestului preventiv de la 17.12.2014 la zi.

În baza art. 274 alin. 1) C.p.p., a fost obligat inculpatul la plata a 2500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare datorate statului.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel Parchetul de pe lângă ÎCCJ – Direcția Națională Anticorupție.

Apelul a fost motivat în scris, invocându-se:

1. Greșita aplicare a pedepsei accesorii cu privire la inculpat

S-a susținut că raportat la dispozițiile art. 65 al. 3 Cp, coroborat cu prevederile art. 68 al. 1 lit. b Cp, în cazul condamnărilor definitive la închisoare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, aplicarea pedepsei accesorii este nelegală.

Pe cale de consecință, în mod nelegal în speță s-a aplicat pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b, g Cp pe durata executării pedepsei principale, motiv pentru care se impune înlăturarea acestora.

2. Individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, în ceea ce privește modalitatea de executare stabilită

S-a arătat că stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere nu corespunde criteriilor de individualizare în conformitate cu prevederile art. 74 Cp, iar reținerea atitudinii de recunoaștere și regret ori a lipsei antecedentelor penale în cazul inculpatului, nu pot constitui argumente de natură să justifice fixarea unei astfel de modalități de executare.

Justa evaluare a criteriilor de individualizare presupunea o corectă analiză a circumstanțelor reale și personale, a formei de vinovăție cu care inculpatul a săvârșit infracțiunea de luare de mită cât și a împrejurărilor și modalității concrete de comitere a acesteia, toate ducând la concluzia că nu se poate vorbi de un grad de pericol social relativ scăzut la infracțiunii săvârșite.

S-a criticat și faptul că fixarea obligației prevăzute de art. 93 al. 1 lit. c Cp cu privire la locuința din București, șos. Vitan-Bârzeștei, are un caracter formal, fără a exista garanția respectării ei, în condițiile în care, la momentul pronunțării hotărârii, inculpatul nu avea stabilită locuința la această adresă.

În raport de cele expuse, s-a solicitat înlăturarea dispozițiilor art. 91, 93 Cp, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa de 3 ani închisoare în regim de detenție.

Verificând sentința apelată prin prisma motivelor de apel și sub aspectul tuturor chestiunilor de fapt și de drept, Curtea consideră apelul formulat de DNA neîntemeiat, pentru următoarele considerente:

Situația de fapt cu privire la infracțiunea dedusă judecății a fost stabilită în mod corect de instanța de judecată, aceasta nefiind contestată de inculpat și nici de Ministerul Public, în cadrul apelul formulat. De asemenea, încadrarea juridică a acestei fapte este corectă, fiind realizată în mod corespunzător de organele judiciare.

Ca și aspect ținând de legalitate a soluției, s-a criticat aplicarea pedepsei accesorii susținându-se că în cazul pedepselor a căror executare este suspendată sub supraveghere nu se poate aplica pedeapsa accesorie.

Curtea reține că, într-adevăr, în conformitate cu dispozițiile art. 65 al. 3 Cp, pedeapsa accesorie...se execută din momentul rămânării definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată, text din care

rezultă legătura între pedeapsa accesorie și pedeapsa principală privativă de libertate care ar trebui executată. În opinia Curții însă acest text nu exclude posibilitatea aplicării pedepsei accesorii și în cazul pedepsei închisorii în situația în care s-a dispus suspendarea executării acesteia sub supraveghere având în vedere că și aceasta este o pedeapsă aptă de a fi executată. În ipoteza în care ar interveni un caz de anulare sau de revocare a suspendării și pedeapsa principală s-ar executa, ar deveni aplicabile și prevederile legale la care s-a făcut referire în motivarea apelului, respectiv s-ar executa și pedeapsa accesorie. Până la acest moment, menționarea aplicării unei astfel de pedepse nu produce efecte asupra situației persoanei condamnate. Pe de altă parte, în situația în care pedeapsa principală ar deveni executabilă, nu există nici un temei legal pentru aplicarea unei pedepse accesorii la acest moment.

Față de acestea, Curtea consideră că în mod legal prima instanță a dispus aplicarea pedepsei accesorii constând în interzicerea unor drepturi inculpatului, făcând de altfel în mod corect aplicarea prevederilor art. 65 al. 3 Cp și menționând că această pedeapsă se execută pe durata executării pedepsei principale, în mod evident în situația în care această pedeapsă se va executa efectiv.

În ceea ce privește interzicerea drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b, g Cp ca și pedeapsă complementară, Curtea va avea în vedere dispozițiile art. 68 al. 1 lit. b Cp în conformitate cu care executarea acestei pedepse începe de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, urmând a constata acest lucru. În raport de acestea, se constată că acest motiv de apel nu este întemeiat.

Cu referire la criticile vizând modalitatea de individualizare a executării pedepsei, Curtea va avea în vedere că nu a fost contestat quantumul pedepsei aplicate de prima instanță – 3 ani închisoare, ci doar modalitatea de executare aleasă de Tribunal, respectiv suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, solicitându-se a se dispune executarea efectivă a acestei pedepse în regim de detenție.

Față de acestea, Curtea se va raportat la dispozițiile legale care reglementează suspendarea sub supraveghere, respectiv art. 91 Cp. Conform acestui text legal, instanța poate dispune suspendarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiții (inculpatul neregăsindu-se în situațiile prevăzute de alineatul 3 care exclud posibilitatea suspendării)

a) pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

În speță, pedeapsa aplicată nu depășește 3 ani, inculpatul nu a mai fost condamnat anterior și, de asemenea, și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin raportare la criteriile prevăzute la litera d, Curtea va avea în vedere, similar primei instanțe, persoana inculpatului și conduita acestuia anterior săvârșirii faptei, respectiv nu numai lipsa antecedentelor penale dar și gradul acestuia de integrare socială concretizat în asumarea corespunzătoare a rolului său în familie precum și în societate, ținând cont de desfășurarea constantă de activități lucrative licite pentru obținerea de venituri. Este adevărat că aceasta este sau ar trebui să constituie starea de normalitate a oricărei persoane însă la fel de evident este că toate aceste elemente

justifică concluzia necesității unor măsuri coercitive mai puțin severe împotriva unei persoane pentru ca aceasta, pe viitor, să nu mai săvârșească infracțiuni, scop urmărit prin aplicarea unei pedepse. În același sens în mod corect s-a avut în vedere atitudinea inculpatului care, în fața instanței, și-a asumat responsabilitatea faptei sale, dovedind o înțelegere și asumare a caracterului infracțional al conduitei sale care, coroborată cu datele referitoare la persoana sa, conduc la existența unor posibilități ridicate de îndreptare.

Față de toate acestea, reținând și vârsta și situația familială a inculpatului, respectiv problemele grave de sănătate ale soției sale care necesită ajutorul inculpatului, dar și perioada în care acesta a fost deja privat de libertate în prezenta cauză, Curtea constată că în mod corect Tribunalul a concluzionat că aplicarea pedepsei este suficientă și chiar fără executarea acesteia condamnatul nu va mai săvârși infracțiuni, nefiind necesară executarea efectivă în regim de detenție.

Cu referire la critica privind menționarea unei adrese la care inculpatul nu locuia la momentul pronunțării hotărârii, Curtea o consideră de asemenea neîntemeiată, inculpatul locuind în fapt la adresa respectivă, la data de 10.04.2015 depunând la dosar dovada stabilirii reședinței la adresa indicată. De asemenea, Curtea reține că obligația impusă de textul legal vizează anunțarea schimbării locuinței, indiferent care ar fi aceasta, astfel că menționarea unei adrese nu reprezintă un element obligatoriu și de esență soluției pronunțate, cu atât cu cât pe parcursul termenului de supraveghere aceasta poate suferi schimbări repetate. În fapt, în raport cu reprezentanții organului însărcinat cu supravegherea – Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, urmează a se stabili care este locuința condamnatului la momentul demarării supravegherii, ulterior acesta, conform obligației impuse de instanță, anunțând schimbarea acesteia și noua adresă.

Pe cale de consecință, Curtea reține că hotărârea Tribunalului București este legală și temeinică astfel că, în baza art. 421 pct. 1 lit. b Cpp va respinge ca nefondat apelul formulat de DNA împotriva sp. nr. 297/20.02.2015 pronunțată de Tribunalul București.

În baza art. 275 al. 3 Cpp cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia, suma de 50 lei onorariu parțial apărător desemnat din oficiu pentru inculpat suportându-se din fondurile Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA împotriva sentinței penale nr. 297/20.02.2015 pronunțată de Tribunalul București în dosarul cu numărul de mai sus.

Constată că pedepsele complementare se execută de la data rămânerii definitive a prezentei conform art. 68 al. 1 lit. b Cp.

În baza art. 275 al. 3 Cpp cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia, din care suma de 50 lei onorariu parțial apărător desemnat din oficiu se suportă din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.04.2015